

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Καλλιτέχνης, Επιμελητής, Συντάκτης στην Εφημερίδα τα Νέα της Τέχνης- ανήκει στην συντακτική ομάδα- Συγγραφέας και ιδρυτής της CHEAPART και των [TAF] The Art Foundation, Back to Athens Festival, AthensIntersection. Αεικίνητος, ακούραστος, αγαπητός σε όλους για την ικανότητά του να συνδέει, ακούραστα τους ανθρώπους της τέχνης και έτοιμος να λύσει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο όλα τα θέματα που προκύπτουν. Αυτός είναι ο Γιώργος Γεωργακόπουλος, που γνωρίζουμε όλα αυτά τα χρόνια και είναι από τα πλέον αγαπητά πρόσωπα, στο χώρο της τέχνης. Έχει εκθέσει στην Ελλάδα και το εξωτερικό, έχει επιμεληθεί και συντονίσει πάνω από 300 εκθέσεις μέσα σε 25 χρόνια. Με αφορμή το φετινό Back to Athens 8, συνομιλούμε για την έκθεση που εμπεριέχει 15 επιμελητές και πάνω από 100 καλλιτέχνες, την Τέχνη και τις προοπτικές της στη νέα εποχή που μοιάζει ν' ανατέλλει (!)

Της Έφης Μιχάλαρου

Φωτό: Αρχείο Back To Athens Festival

Το Back to Athens 8 είναι πλέον έτοιμο να ξεκινήσει. Σε έναν άλλο χώρο και αυτή τη χρονιά με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον 15 επιμελητές και 100 καλλιτέχνες, με τίτλο: "Προέκταση στο Μέλλον", πως προέκυψε ο τίτλος και πως συνδέεται με την καινούργια κατάσταση που βιώσαμε τους τελευταίους 12 μήνες;

Η εμπειρία αυτής της πρωτόγνωρης αντιφατικής κατάστασης που παραπέμπει σε επιστημονική φαντασία ήταν καταλυτική τόσο σε προσωπικό όσο και σε καλλιτεχνικό επίπεδο. Αποτέλεσε το έναυσμα για μια καινούρια αρχή και μου έδωσε τη μοναδική ευκαιρία να αφήσω πίσω μου την day to day ρουτίνα. Αντί να πεθάνουμε από βαρεμάρα αναμασώντας και να αναμοχλεύοντας ανούσια και αέναα εκθέσεις και πρόσωπα στους ίδιους χώρους ζωντανέψαμε το καλλιτεχνικό ενδιαφέρον επινοώντας κάθε φορά και άλλο χώρο. «Τα πιο αξιοσημείωτα επιτεύγματα της τελευταίας δεκαετίας περνούν σχεδόν απαρατήρητα, επειδή επικεντρωνόμαστε περισσότερο στις μακρινές πιθανότητες και λιγότερο σε αυτά που μπορούν να πραγματοποιηθούν στο προσεχές μέλλον.» (από τον πρόλογο του βιβλίου του Sir Arthur Clarke 1961) Αυτή η πρόταση πιστεύω αντικατοπτρίζει αρκετά αυτό που αισθάνομαι τώρα.

Back to Athens 1 Πλατεία Κοτζιά- Back to Athens 8 Πατησίων & Ιουλιανού (στεγάζει ακόμα τη Σχολή Σταυράκου) και στο μεσοδιάστημα εξίσου μοναδικοί χώροι, έχουν φιλοξενήσει αυτό τον τόσο πετυχημένο θεσμό. Έχετε την μοναδική ικανότητα ν' ανακαλύπτετε και να αναδεικνύετε κάποια από τα ωραιότερα κτίρια της Αθήνας, που αλλάζουν χρήση, αμέσως μετά το Back to Athens, πως συμβαίνει αυτό; Και πόσο εύκολο είναι να σας τα παραχωρήσουν. Η επιτυχία, προσωπική και του θεσμού λειτουργούν ως διαβατήριο;

Ως Αθηναίος είχα πάντα την οπτική του κατοίκου της πόλης αυτής. Δεν υπήρξα ποτέ τουρίστας στην πόλη που

γεννήθηκα ώστε να βλέπω ως τουριστικό αξιοθέατο με τα μάτια του εποχούμενου τις γειτονιές που μεγάλωσαν οι φίλοι μου και εγώ. Ακριβώς αυτή η οπτική που σχετίζεται άμεσα με τα βιώματα μου στην Αθήνα μου δίνει την ευχέρεια να βλέπω και να αναγνωρίζω κτήρια και εγκαταστάσεις που πέρασαν από την ακμή στην παρακμή και τώρα τους δίνεται μια νέα ευκαιρία να ξαναζήσουν. Το μεσοδιάστημα είναι πιστεύω η μαγική στιγμή που το κτήριο μας αφηγείται την ιστορία του δημόσια, λυτρώνεται και προχωρά στην επόμενη χρήση. Το βλέπω σαν ένα είδος εξομολόγησης. Οι εκθέσεις και ο κόσμος γύρω και πίσω από αυτές είναι το διαβατήριο. Άνθρωποι που σέβονται τον πολιτισμό και τις αξίες που τον διέπουν.

Άνθρωποι που βλέπουν τα κτήρια ως ζωντανούς οργανισμούς αντιλαμβάνονται αμέσως τις προθέσεις που δεν κρύβουν υστεροβουλία ή οικονομική σκοπιμότητα. Μέχρι το κτήριο να αλλάξει χρήση ή μορφή τι θα μπορούσε να είναι πιο όμορφο και ζωντανό από το να χρησιμοποιηθεί για τον πολιτισμό. Ωστόσο θα έβρισκα και δικαιολογημένες τυχόν αμφιβολίες για κάποιον να παραχωρήσει το ακίνητο του διότι και τα δικά μας μάτια έχουν δει ασχήμια και κανιβαλισμό, σε κάποιες περιπτώσεις αδικαιολόγητη μανία.

Ο άξονας Αιόλου Πατησίων παραμένει σταθερός, ποια η σημασία του;

Η Πατησίων ήταν ο κατ'έξοχήν εμπορικός δρόμος που ξεκινούσε από την Πλατεία Αμερικής με κάθε είδους καταστήματα μόδας, ένδυσης και υπόδησης, σινεμά και εκθέσεις επίπλων. Μια εποχή μάλιστα ήταν τα καλύτερα στην Αθήνα. Ο άξονας συνέχιζε στο Αρχαιολογικό Μουσείο και το Πολυτεχνείο και κατέληγε μέσα από τα Χαυτεία στην Αιόλου όπου τα καταστήματα υφασμάτων και τα ραφεία ήταν η οικονομική μηχανή της περιοχής. Τέλος η διαδρομή κατέληγε στο Μοναστηράκι και τη βόρεια πλευρά της Ακρόπολης. Καταλαβαίνεις ότι έχοντας ζήσει την καλύτερη εποχή αυτού του άξονα περιμένω πως και πως να δει σύντομα καλύτερες ημέρες.

Επειδή γνωρίζομαστε πολλά χρόνια, από το ξεκίνημά μας και οι δύο, παρόλο που θα ήθελα να αποφύγω αυτή την ερώτηση, δεν τα καταφέρνω. Περάσαμε μία Κρίση Οικονομική στη χώρα μας, κοσμογονική. Ισορροπίες, Πρόσωπα και Θεσμοί, ανατράπηκαν. Ωστόσο στο ξεκίνημά της το 2012, ξεκίνησε το πρώτο Back to Athens και εξελίσσεται πάρα πολύ καλά. Ήταν η Κρίση για σας αφετηρία καλλιτεχνικής δημιουργίας;

Χωρίς να θέλω να γίνω κλισέ ως καλλιτέχνης ή επιμελητής που ασχολείται πέρα από το θεωρητικό κυρίως με το πρακτικό μέρος της προβολής της τέχνης τολμώ, να πω ότι οι κρίσεις δημιουργούν ευκαιρίες. Θα πρέπει κανείς να είναι υποψιασμένος για να τις πιάσει. Ο κλαψιάρης και ο κακομοίρης αναλώνουν την ενέργεια τους ψέγοντας άλλους για την κατάντια τους. Επί παραδείγματι βλέπω σήμερα, που η κατάσταση τείνει να εξομαλυνθεί, από τη μία ένα πλήθος καλλιτεχνών που συσπειρώνονται δημιουργώντας νέους οργανισμούς ή σχήματα και ως εκ τούτου ζωντανή και καθαρή ενέργεια και από την άλλη ένα άλλο πλήθος κακόμοιρο που κλαίγεται, συνήθως ηλεκτρονικά για τα κακώς κείμενα που ουδόλως πραγματικά γνωρίζει χάνοντας πολύτιμο χρόνο. Έτσι είναι όμως κάποιοι θα προχωρήσουν μπροστά και άλλοι θα μείνουν πίσω προσπαθώντας να αποκαλύψουν φανταστικές ανιερές συνομοσίες. Στο πλαίσιο των ευκαιριών που παρουσιάζονται το Back to Athens το μακρινό 2012 ήταν ένα βήμα μπροστά, αλλά όπως βλέπεις ποτέ δεν έχασε το βηματισμό του μέχρι σήμερα.

Τελειώνοντας, θα πραγματικά να σας συγχαρώ για την φετινή διοργάνωση, γιατί είναι μεγάλη και σημαντική για όλους (επιμελητές, καλλιτέχνες, κοινό κλπ), μια και αρχίζουν να συμβαίνουν εκθέσεις στο χώρο μας σε επίπεδο ρεαλιστικό κι αυτό είναι ελπιδοφόρο. Παρακολουθώντας όμως την διεθνή εικαστική σκηνή, παρατηρούμε ότι διεξάγονται όλο και περισσότερες διαδικτυακές δημοπρασίες με μεγάλη επιτυχία, μεγάλες διοργανώσεις, Art Fair, διαλέξεις, ημερίδες, podcast και αισθανόμαστε ότι πολλά έχουν αλλάξει και πρόκειται ν' αλλάξουν και στο χώρο της τέχνης. Πιστεύετε ότι οδηγούμαστε προς μία εξαΰλωση της Τέχνης και της φυσικής παρουσίας;

Οι καιροί και οι εποχές αλλάζουν, η τέχνη και ο κόσμος της πειραματίζονται. Η τεχνολογία δε θα μπορούσε να μην υπάρχει στον πολιτισμό. Με τη σταδιακή επιστροφή σε μία γνώριμη μεν, αλλά νέα πραγματικότητα η τέχνη θα κρατήσει αυτό που πραγματικά χρειάζεται και θα λησμονήσει τα υπόλοιπα. Αυτό μας διδάσκει η θεωρία της εξέλιξης, ως αφήσουμε λοιπόν τα πράγματα να πάρουν τον δρόμο τους.

Πρώτη Δημοσίευση 27/6/2021

www.dreamideamachine.com

© Συνέντευξης Έφη Μιχάλαρου